

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 29.10.2021

Αριθμός απόφασης: 3893

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α4**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604526

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), της υπ' αριθ. Α 1049/2021 Κοινής Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β 984-12.03.2021), καθώς και των υπ' αριθ. Α.1273/2020 (ΦΕΚ Β' 5597/21.12.2020), Α.1241/2020 (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) και Α.1215/2020 (ΦΕΚ Β' 4254/30.09.2020) ομοίων κοινών αποφάσεων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β'/ 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 29.04.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΜΕΙΣ ΕΙ 2021 ενδικοφανή προσφυγή, του, με Α.Φ.Μ., κατοίκου, κατά της με αριθ. πρωτ. ΕΜΕΙΣ ΕΞ 2021 απόφασης της Προϊσταμένης της

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ (ΕΜΕΙΣ) επί της με αριθ. πρωτ. ΕΜΕΙΣΕΙ 2020/28.12.2020 αίτησης άρσης των μέτρων και παύσης της αλληλέγγυας ευθύνης για χρέη της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» με διακριτικό τίτλο «.....» και με Α.Φ.Μ.

5. Την έκθεση αιτιολογημένων απόψεων της Προϊσταμένης της ΕΜΕΙΣ.
6. Το με αριθ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΞ 2021 ΕΜΠ / 05.07.2021 έγγραφο της Υπηρεσίας μας.
7. Το με αριθ. πρωτ. ΕΜΕΙΣ Α ΕΞ 2021/12.07.2021 έγγραφο απόψεων της Προϊσταμένης της ΕΜΕΙΣ
8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 29.04.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΜΕΙΣ ΕΙ 2021 ενδικοφανούς προσφυγής του, με Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Από τις δημοσιεύσεις στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (τεύχη ανωνύμων εταιρειών και εταιρειών περιορισμένης ευθύνης/1999 και/2000), προέκυψε ότι ο προσφεύγων διετέλεσε Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας «.....» για το διάστημα από τις 14.04.1999 έως και τις 19.01.2000.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την επανεξέταση από την Υπηρεσία μας της με αριθ. πρωτ. ΕΜΕΙΣΕΙ 2020/28.12.2020 αίτησής του για την απαλλαγή από τα χρέη της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» με διακριτικό τίτλο «.....» και με Α.Φ.Μ., τα οποία προέκυψαν κατόπιν ελέγχου από το ΔΕΚ Αθηνών (αρ. εντολών/2005 &/2005) και αφορούσε τις διαχειριστικές περιόδους 02.06.1998-31.12.1999, 01.01-31.12.2000 και 01.01-31.12.2001, ισχυριζόμενος ότι δεν συντρέχουν για το πρόσωπο του οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 50 παρ. 1 του ν. 4174/2013, λόγω α) έλλειψης υπαιτιότητας στο πρόσωπό του για τη δημιουργία χρεών της εταιρείας που έχει κριθεί με αποφάσεις δικαστηρίων και β) εξωλογιστικού προσδιορισμού οφειλών της εταιρείας εξαιτίας μη προσκόμισης για έλεγχο των βιβλίων από τους επόμενους νόμιμους εκπροσώπους.

Επειδή, στις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 ορίζεται ότι:

«Άρθρο 50 Αλληλέγγυα ευθύνη

1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους,

ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων.

Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12-12-2019). Σύμφωνα με την παράγραφο 29 του άρθρου 66 του ιδίου νόμου, οι διατάξεις της παραγράφου 1, όπως αντικαθίστανται, ισχύουν από τη δημοσίευση του ν. 4646/2019, ήτοι από 12/12/2019 και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του ν. 4646/2019 σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου 50, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα...»

Επειδή, σύμφωνα με την Ε. 2173/30.10.2020 με θέμα “Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν.4174/2013”, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει:

«Α. Εισαγωγικά

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ΚΦΔ) ως προς τη θεμελίωση της

αλληλέγγυας ευθύνης στα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες για την εξόφληση συγκεκριμένων οφειλών προς το Δημόσιο.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ ορίζεται ότι τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

(α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

(β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων. Ωστόσο, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές, όπως αυτές ρητά αναφέρονται στο νόμο, έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

(γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. 3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, ισχύουν από τη δημοσίευση του πιο πάνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 12-12-2019 και μετά και εφαρμόζονται

(α) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον και ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο από τις 12-12-2019 και μετά, σύμφωνα με το άρθρο 30 ΚΦΔ, στο νομικό πρόσωπο ή την νομική οντότητα (νέες υποθέσεις),

(β) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον από τις 12-12-2019 και μετά αλλά ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο πριν τις 12-12-2019 (νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές), με την προϋπόθεση ότι δεν επιφέρουν χειροτέρευση της θέσης του διοικούντος προσώπου σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο που ανάγονται οι οφειλές αυτές και

(γ) κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, αναδρομικά, για οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν τις 12-12-2019 (παλαιές υποθέσεις).....

5. Η ευθύνη των προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ είναι προσωπική και αλληλέγγυα και αφορά την πληρωμή και μόνο των οφειλών που ρητά και περιοριστικά κατονομάζονται στην ίδια αυτή παράγραφο, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις. Για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων αυτών απαιτείται να εξετάζονται, κατά σειρά, όλα τα παρακάτω:

Β. Το είδος της (φορολογικής) οφειλής

6. Με τη νέα διάταξη έχει περιορισθεί ο κύκλος των οφειλών για τις οποίες πλέον ισχύει η αλληλέγγυα ευθύνη. Ο περιορισμός εφαρμόζεται και αναδρομικά, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν. 54646/2019. Κατά συνέπεια, και εφόσον συντρέχουν και οι λοιπές προϋποθέσεις, από 12-12-2019 ευθύνη θεμελιώνεται μόνο για τις συγκεκριμένες οφειλές, ενώ για οφειλές από οποιαδήποτε άλλη αιτία πλην των ως άνω κατονομαζομένων για νέες υποθέσεις καθώς και για νέες υποθέσεις που αφορούν σε παλαιές οφειλές δεν θεμελιώνεται καν αλληλέγγυα ευθύνη ενώ, για τις παλαιές υποθέσεις οι οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν από τις 12/12/2019 παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στην περίπτωση (γ) της παραγράφου 3 του Κεφαλαίου Α΄ της παρούσας.

7. Οφειλές για την πληρωμή των οποίων δύναται να θεμελιώνεται (για νέες υποθέσεις και για νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές) ή να διατηρείται (για παλαιές υποθέσεις) αλληλέγγυα ευθύνη από 12-12-2019 και εφεξής είναι μόνο οι οφειλές για:

7.1 Φόρο εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένου του τέλους επιτηδεύματος καθώς σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 31 ν. 3986/2011 αποτελεί φόρο εισοδήματος (σχετικές αποφάσεις ΣΤΕ 89/2019, 2523/2013 και ΑΠ 828/2020),

7.2 κάθε παρακρατούμενο φόρο, όπως α) οι φόροι εισοδήματος επί των οποίων διενεργείται παρακράτηση σύμφωνα με τον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, β) οι φόροι κερδών από τυχερά παίγνια των άρθρων 58-60 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών και Κερδών από Τυχερά Παίγνια, ο οποίος κυρώθηκε με τον ν. 2961/2001 και γ) η Εισφορά Δακοκτονίας

7.3 κάθε επιρριπτόμενο φόρο, όπως α) ο Ειδικός φόρος πολυτελείας χωρών της Ε.Ε. και εγχωρίως παραγομένων ειδών, β) Φόρος Διαμονής, γ) Περιβαλλοντικό Τέλος πλαστικής σακούλας, δ) Ειδικός φόρος στις διαφημίσεις που προβάλλονται από την τηλεόραση, ε) Τέλος συνδρομητών κινητής τηλεφωνίας και τέλος καρτοκινητής τηλεφωνίας, στ) Φόρος ασφαλιστρών, ζ) Τέλος στη συνδρομητική τηλεόραση και η) τέλος συνδρομητών σταθερής τηλεφωνίας

7.4 Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ)

7.5 Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝΦΙΑ),

7.6 τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών. Πρόκειται για οφειλές οι οποίες έχουν παρακολουθηματικό χαρακτήρα της κύριας οφειλής από φόρο. Επομένως, όπως προκύπτει από την συνδυαστική ερμηνεία του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1, στην έννοια των προστίμων περιλαμβάνονται κάθε είδους πρόστιμα, όπως για παράδειγμα τα πρόστιμα του άρθρου 58 ΚΦΔ, με εξαίρεση τα αυτοτελή πρόστιμα (ενδεικτικά, αυτοτελή είναι τα πρόστιμα των άρθρων 54, 54Ε και 54ΣΤ ΚΦΔ).

8. Δεν θεμελιώνεται αλληλέγγυα ευθύνη για την πληρωμή οφειλών που δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 50 ΚΦΔ (π.χ. συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα μικτά κέρδη παιχνιδιών του άρθρου 2 παρ.8 ν.2206/1994).

9. Επισημαίνεται ότι δε θεμελιώνεται αλληλέγγυα ευθύνη για καμία κατηγορία υποθέσεων ως προς το τέλος χαρτοσήμου, καθώς σε καμία περίπτωση τα τέλη χαρτοσήμου δεν θεωρούνται φόροι παρακρατούμενοι ή επιρριπτόμενοι, ανεξάρτητα από τον τρόπο βεβαίωσης και καταβολής αυτών (Ε 2045/2019).

10. Χαρακτηριστικές περιπτώσεις οφειλών για τις οποίες πλέον δεν υφίσταται αλληλέγγυα ευθύνη, είναι περιπτώσεις στις οποίες η οφειλή προέρχεται από Φόρο Συγκέντρωσης Κεφαλαίων ή από βεβαιωμένα πρόστιμα των άρθρων 5 και 8 του ν. 2523/1997 (για τα οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 4 του ίδιου ως άνω νόμου, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 115 του Ν.2238/1994). Για τις οφειλές αυτές θεμελιωνόταν αλληλέγγυα ευθύνη με βάση τις προγενέστερες διατάξεις, πλέον όμως οι οφειλές από ΦΣΚ ή από πρόστιμα για παραβάσεις του πρώην ΚΒΣ δεν περιλαμβάνονται στις κατονομαζόμενες στο άρθρο 50 οφειλές, για τις οποίες δύναται να θεμελιωθεί αλληλέγγυα ευθύνη και συνεπώς πρόσωπα τα οποία βαρύνονται με αυτές δύναται να υπαχθούν στις διατάξεις της παρ. 29 του άρθρου 66 του ν. 4646/2019 (Α' 201), όπως αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 31 του ν. 4701/2020 (Α' 128) και ισχύουν από την έναρξη ισχύος του ν. 4646/2019.

11. Επίσης, δεν υφίσταται αλληλέγγυα ευθύνη για τους διοικούντες νομικό πρόσωπο το οποίο δεν έχει λυθεί και οφείλει φόρο εισοδήματος που έχει βεβαιωθεί πριν από τη δημοσίευση του νόμου 4646/2019 (12/12/2019). Τα συγκεκριμένα πρόσωπα θα καταστούν αλληλεγγύως υπεύθυνα για το φόρο 7 εισοδήματος μόνο μετά τη διάλυση των νομικών προσώπων, σύμφωνα με όσα όριζαν οι διατάξεις του άρθρου 50 ΚΦΔ πριν από την τροποποίησή τους με το άρθρο 34 ν. 4646/2019 και οι διατάξεις του άρθρου 115 ν.2238/1994.

Γ. Ο κρίσιμος χρόνος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης

.....

Δ. Συνδρομή κατονομαζόμενης ιδιότητας κατά τον κρίσιμο χρόνο

.....

Ε. Η υπαιτιότητα

25. Πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ, καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητά τους εκ μόνης τις ιδιότητάς τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο β' εδάφιο της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, πρόκειται για μαχητό τεκμήριο, καθόσον το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Επομένως, εφόσον τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων συντρέχει αλληλέγγυα ευθύνη αποδείξουν ότι δεν ήταν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οφειλών που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, απαλλάσσονται από την ευθύνη για πληρωμή των οφειλών του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που διοικούν ή διαχειρίζονται....»

Επειδή, στην από 12.05.2021 έκθεση απόψεων της Προϊσταμένης της ΕΜΕΙΣ αναφέρεται ότι:

«Α. [...] Ωστόσο όσον αφορά την υπ' αριθ./2005 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θηβών πρέπει να σημειωθεί ότι ο προσφεύγων κρίθηκε αθώος για την πράξη αποδοχής εικονικών φορολογικών στοιχείων που αφορούν ανύπαρκτες στο σύνολό τους συναλλαγές από την εταιρεία «.....» κατά το χρονικό διάστημα 01.01.2000-31.12.2001 κατ' εξακολούθηση και από κοινού, καθώς και για την πράξη λαθρεμπορίας από κοινού κατά το έτος 2000 και κατά το έτος 2001. Όπως αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας, ο προσφεύγων

διετέλεσε Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας «.....» για το διάστημα από τις 14.04.1999 έως και τις 19.01.2000 και η Υπηρεσία μας έλαβε μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του για οφειλές του νομικού προσώπου που ανάγονται στο χρόνο της θητείας του, ήτοι για οφειλές που αφορούν τη χρήση από 02.06.1998 έως την 31.12.1999, και όχι για τις χρήσεις 01.01.2000-31.12.2001, οι οποίες αποτέλεσαν χρόνο τέλεσης των αποδιδόμενων με το κατηγορητήριο πράξεων. Ως εκ τούτου ορθώς κρίθηκε από την Υπηρεσία μας ότι η ανωτέρω δικαστική απόφαση δεν αποτελεί απόδειξη έλλειψης υπαιτιότητας για καταβολή οφειλών που ανάγονται στα έτη 1999-2000. [...]

Σχετικά με την κατάθεση του μάρτυρος κατηγορίας κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο σημειώνουμε ότι δεδομένου ότι ο έλεγχος ξεκίνησε στην 28.01.2001, ήτοι ένα χρόνο μετά την αποχώρηση του προσφεύγοντος από τη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου, οι όποιες προσκλήσεις του ελέγχου νομίμως απευθύνονταν στους νόμιμους εκπροσώπους της εταιρείας κατά τον χρόνο διενέργειας του ελέγχου. Ο δε ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι ο μάρτυρας κατηγορίας επιβεβαίωσε το γεγονός ότι ο προσφεύγων δεν συμμετείχε στη διοίκηση της εταιρείας (σελίδα 8 της ενδικοφανούς προσφυγής) δεν επιβεβαιώνεται από το κείμενο του προσκομισθέντος αντιγράφου της ως άνω απόφασης. Σε κάθε όμως περίπτωση οι καταθέσεις μαρτύρων στα πλαίσια των ποινικών δικών δεν αποτελούν απόδειξη έλλειψης υπαιτιότητας κατά την έννοια της με αρ. πρωτ. Ε2173/30-10-2020 εγκύκλιο της ΑΑΔΕ με θέμα «Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει».

Όσον αφορά την υπ' αριθ./2010 απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιά σημειώνουμε ότι την εν λόγω απόφαση ο προσφεύγων προσκόμισε για πρώτη φορά με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή. Ωστόσο με την ως άνω απόφαση το αρμόδιο Δικαστήριο έπαυσε οριστικά την ποινική δίωξη, μεταξύ και του προσφεύγοντος, για την κατηγορία έκδοσης εικονικών φορολογικών στοιχείων κατ' εξακολούθηση και άμεσης συνέργιας στην ως άνω πράξη με χρόνο τέλεσης αξιόποινων πράξεων κατά το χρονικό διάστημα από το έτος 1998 έως και τον Δεκέμβριο του 2001, λόγω παραγραφής και ως εκ τούτου δεν αποτελεί απόδειξη της μη συνδρομής στο πρόσωπο του προσφεύγοντος της προϋπόθεσης της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, όπως ισχύει.

Όσον αφορά την υπ' αριθ./2020 απόφαση του 12^{ου} Μονομελούς Τμήματος του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά, με την οποία έγινε δεκτή η προσφυγή του προσφεύγοντος των πολλαπλών τελών και κήρυξης αυτού αλληλεγγύως υπόχρεου για την καταβολή πολλαπλών τελών λόγω λαθρεμπορίας υγρών καυσίμων κατά το χρονικό διάστημα από 30.04.1999 έως 31.12.1999, σημειώνουμε ότι στην εν λόγω δικαστική απόφαση δεν διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας στο πρόσωπο του προσφεύγοντος για τη μη καταβολή φορολογικών οφειλών. Με την εν λόγω απόφαση ακυρώθηκε η με αριθμό/13.04.2006 καταλογιστική πράξη του Ζ Τελωνείου Πειραιά καθώς από το αρμόδιο Δικαστήριο κρίθηκε ότι στην προσβαλλόμενη καταλογιστική πράξη δεν θεμελιώνεται η τέλεση της τελωνειακής παράβασης της λαθρεμπορίας καυσίμων από τον προσφεύγοντα. Ωστόσο στην ως άνω δικαστική απόφαση ουδεμία κρίση Δικαστηρίου διατυπώνεται περί πραγματικών περιστατικών, ικανών να οδηγήσουν στην απαλλαγή του προσφεύγοντος από την αλληλέγγυα αστική ευθύνη για την καταβολή των φορολογικών οφειλών, π.χ. εάν ο προσφεύγων ασκούσε ή μη την διοίκηση της εταιρείας.

Όσον αφορά την προσκομιζόμενη για πρώτη φορά μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης Απόφασης, υπ' αριθ./2021 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, με την οποία

έγινε δεκτή η προσφυγή του προσφεύγοντος των πολλαπλών τελών και κήρυξης αυτού αλληλεγγύως υπόχρεου για την καταβολή πολλαπλών τελών λόγω λαθρεμπορίας υγρών καυσίμων κατά τις χρήσεις 2000 και 2001, σημειώνουμε ότι με την εν λόγω απόφαση ακυρώθηκε η με αριθμό/13.04.2006 καταλογιστική πράξη του Ζ Τελωνείου Πειραιά που αφορούσε την περίοδο μετά την αποχώρηση του προσφεύγοντος από τη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου της εταιρείας λόγω ύπαρξης δεδικασμένου από την ανωτέρω υπ' αριθ./2005 απόφαση Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θηβών. Ωστόσο στην ως άνω δικαστική απόφαση ουδεμία κρίση Δικαστηρίου διατυπώνεται περί πραγματικών περιστατικών, ικανών να οδηγήσουν στην απαλλαγή του προσφεύγοντος από την αλληλέγγυα αστική ευθύνη για την καταβολή των φορολογικών οφειλών που ανάγονται στον χρόνο της θητείας του στην θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου της εταιρείας π.χ. εάν ο προσφεύγων ασκούσε ή μη την διοίκηση της εταιρείας κατά τη χρονική περίοδο από 02.06.1998 έως την 31.12.1999.

Επιπλέον με την υπ' αριθ./2019 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά εξαφανίστηκε η υπ' αριθ./2015 απόφαση του 11^{ου} Τριμελούς Τμήματος Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά, με την οποία έγινε δεκτή η προσφυγή του φορολογούμενου και ακυρώθηκε η με αριθμό/13.04.2006 καταλογιστική πράξη του Ζ Τελωνείου Πειραιά για επιβολή σε βάρος του προσφεύγοντος πολλαπλών τελών και κήρυξης αυτού αλληλεγγύως υπόχρεου για την καταβολή πολλαπλών τελών λόγω λαθρεμπορίας υγρών καυσίμων κατά την 14.04.1999 και η προσφυγή του φορολογούμενου απορρίφθηκε.

Βάσει των παραπάνω τα ως άνω στοιχεία ωστόσο δεν αποτελούν απόδειξη της έλλειψης υπαιτιότητας του προσφεύγοντος για την καταβολή των αναφερόμενων στην από 1.03.2013 με αριθ. πρωτ. ΕΜΕΙΣ ΕΞ 2013 ατομική ειδοποίηση πρόσκληση χρεών. Ως εκ τούτου στο πρόσωπο του προσφεύγοντος συντρέχει η προϋπόθεση της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν.4174/2013 (ΚΦΔ) ως ισχύει σήμερα.

Β. Περαιτέρω ο προσφεύγων προβάλλει ότι στην περίπτωση του έπρεπε να εφαρμοστεί το παράδειγμα 41 της με αριθμό Ε2173/2020 εγκυκλίου του Διοικητή της ΑΑΔΕ σύμφωνα με το οποίο, κατά τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος και επειδή οι οφειλές του νομικού προσώπου προσδιορίστηκαν εξωλογιστικά λόγω μη προσκόμισης των βιβλίων της εταιρείας για έλεγχο από τον επόμενο νόμιμο εκπρόσωπο της εταιρείας, δεν φέρει ευθύνη για την καταβολή χρεών της εταιρείας.

Ωστόσο από τη διενεργηθείσα από την Υπηρεσία μας έρευνα σχετικά με την αίτηση, και συγκεκριμένα από την 08.07.2003 έκθεση ελέγχου ΚΒΣ του ΣΔΟΕ Αττικής προκύπτει ότι από τα κατασχεθέντα φορολογικά στοιχεία της εταιρείας «.....» διαπιστώθηκε η λήψη και η καταχώρηση στα βιβλία της εικονικών φορολογικών στοιχείων μεγάλης αξίας των χρήσεων 1998 έως 2001. Επίσης σύμφωνα με την από 23.11.2005 έκθεση τακτικού ελέγχου Φ.Π.Α. του Δ.Ε.Κ. Αθηνών διαπιστώθηκε ότι ο έλεγχος για τις ανωτέρω χρήσεις, λαμβάνοντας υπόψη και τις παραβάσεις του ΚΒΣ για την έκδοση και λήψη εικονικών φορολογικών στοιχείων, έκρινε ότι αυτές επηρεάζουν το κύρος των βιβλίων και στοιχείων καθιστώντας αυτά ανακριβή με αποτέλεσμα τα ακαθάριστα έσοδα των ελεγχόμενων χρήσεων να προσδιοριστούν εξωλογιστικά. Ως γνωστό ο εξωλογιστικός προσδιορισμός συνιστά νόμιμη μέθοδο υπολογισμού των αποτελεσμάτων της επιχείρησης, και δεν εφαρμόζεται μόνο στην περίπτωση της μη επίδειξης των τηρούμενων βιβλίων και στοιχείων, αλλά και όταν διαπιστώνονται παρατυπίες και παραλείψεις μεγάλης έκτασης με αποτέλεσμα να είναι ανέφικτος ο λογιστικός προσδιορισμός των αποτελεσμάτων. Συνεπώς στη συγκεκριμένη περίπτωση το επικαλούμενο παράδειγμα 41 της

εγκυκλίου Ε2173/2020 του Διοικητή της ΑΑΔΕ δεν τυγχάνει εφαρμογής, καθώς η προσφυγή του ελέγχου στη χρήση εξωλογιστικής μεθόδου δεν έγινε αποκλειστικά και μόνο λόγω μη προσκόμισης βιβλίων, αλλά επιπλέον και λόγω διαπιστωθέντων παραβάσεων του ΚΒΣ όσο αφορά την έκδοση και λήψη εικονικών τιμολογίων, ενώ το παράδειγμα 41 της εγκυκλίου δέον να ερμηνευτεί συσταλτικώς με την αυστηρή γραμματική ερμηνεία αυτού, καθώς συνιστά εξαιρετική περίπτωση ερμηνείας και εφαρμογής του τροποποιηθέντος άρθρου 50 του ΚΦΔ.

Βάσει των παραπάνω στην προκειμένη περίπτωση τυγχάνει εφαρμογής το δεύτερο εδάφιο της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ, όπως ισχύει μετά την τροποποίηση με το άρθρο 34 του ν.4646/2019, σύμφωνα με το οποίο «...αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές.» Σύμφωνα δε με τα εκτιθέμενα παραπάνω στην συγκεκριμένη περίπτωση συντρέχει η εν λόγω προϋπόθεση, καθώς υπάρχουν οφειλές που διαπιστώθηκαν μετά από έλεγχο και ανάγονται στο χρόνο που ο προσφεύγων είχε την ιδιότητα του Διευθύνοντος Συμβούλου.»

Επειδή, με την Α. 1082/2021 (ΦΕΚ Β 1487/13.4.2021) Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα “Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013” ορίζεται ότι:

«Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, κατά λόγο αρμοδιότητας, πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 ΚΦΔ στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα.

Άρθρο 2 Ενδεικτικές περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας

Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως:.....»

Επειδή, με το αριθ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΞ 2021 ΕΜΠ / 05.07.2021 έγγραφο προς την αρμόδια φορολογική αρχή (ΕΜΕΙΣ) ζητήσαμε συμπληρωματικές αιτιολογημένες απόψεις επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, κατόπιν της ως άνω Κοινής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

Επειδή, η ως άνω φορολογική αρχή με το αριθ. πρωτ. ΕΜΕΙΣ Α ΕΞ 2021/ 12.07.2021 έγγραφο αναφέρει επιπροσθέτως τα εξής:

«[...] Περαιτέρω σας γνωρίζουμε ότι κατά την άποψη της Υπηρεσίας μας στην προκειμένη περίπτωση δεν συντρέχει καμία από τις αναφερόμενες στην μεταγενέστερα της έκδοσης της ως άνω Απόφασης της Υπηρεσίας μας δημοσιευμένης, με αριθμό Α 1082/2021 Κοινής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα “Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις

του άρθρου 50 του ν. 4174/2013” περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας στο πρόσωπο του προσφεύγοντος.

Συγκεκριμένα στην προκειμένη περίπτωση δεν τυγχάνει εφαρμογής η παρ. 4 του άρθρου 2 της ως άνω με αριθμό Α 1082/2021 Κοινής Απόφασης, καθώς όπως αναλύεται λεπτομερώς στην από 12.05.2021 έκθεση απόψεων της Υπηρεσίας μας επί της από 27.04.2021 ενδικοφανούς προσφυγής του φορολογούμενου (σελίδες 6-7 της έκθεσης), στις προσκομισθείσες δικαστικές αποφάσεις δεν διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας στο πρόσωπο του προσφεύγοντος σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή της οφειλής. [...]

Ως εκ τούτου η Υπηρεσία μας εμμένει στις απόψεις της που εμπεριέχονται στην από 12.05.2021 έκθεση απόψεων, η οποία απεστάλη στην Υπηρεσία σας με το τρίτο σχετικό μας έγγραφο, διότι ουδέν αποδεικτικό στοιχείο προσκομίσθηκε από τον προσφεύγοντα που να στοιχειοθετεί έλλειψη υπαιτιότητάς του, όπως αυτά εξειδικεύτηκαν τόσο με την με αριθμό Ε 2173/2020 εγκύκλιο όσο και στην με αριθμό 1082/07.04.2021 Κοινή Απόφαση.»

Επειδή, στην περίπτωση 41 της Ε. 2173/30.10.2020 με θέμα “Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν.4174/2013”, παρατίθεται το ακόλουθο παράδειγμα:

«Το 2016 διενεργήθηκε έλεγχος από τη Φορολογική Διοίκηση για το οικονομικό έτος 2012, κατά τον οποίο δεν προσκομίστηκαν τα τηρούμενα φορολογικά βιβλία και στοιχεία. Συνεπεία αυτού σε βάρος ανώνυμης εταιρείας καταλογίστηκαν για το οικονομικό έτος 2012 φόροι με εξωλογιστικό προσδιορισμό σύμφωνα με το ν.2238/1994 και το άρθρο 30 του Π.Δ. 186/1992. Η δήλωση φορολογίας εισοδήματος για το οικονομικό έτος 2012 είχε υποβληθεί εμπρόθεσμα κατά τη διάρκεια της θητείας του Α (Διευθύνων Σύμβουλος). Στο χρόνο του ελέγχου Διευθύνων Σύμβουλος είναι ο Β λόγω αντικατάστασης του Α από την 1-10-2013. Σε αυτή την περίπτωση αλληλέγγυα υπεύθυνο πρόσωπο για τους φόρους που καταλογίστηκαν κατόπιν ελέγχου το 2016, είναι ο Β, καθώς εκείνος είχε την υποχρέωση να προσκομίσει στη Φορολογική Διοίκηση τα τηρούμενα βιβλία - στοιχεία της Α.Ε. Εφόσον έχουν ληφθεί μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του Α δύναται να αρθούν με την προϋπόθεση της υποβολής αίτησης προς την υπηρεσία που έλαβε τα μέτρα έως την 31-12-2020.»

Επειδή, από την από 23.11.2005 έκθεση τακτικού ελέγχου Φ.Π.Α. που διενεργήθηκε από το Δ.Ε.Κ. Αθηνών συνεπεία των υπ’ αριθ./2005 και/2005 εντολών ελέγχου για τις διαχειριστικές περιόδους 2/6/1998-31/12/1999, 1/1/-31/12/2000 και 1/1/-31/12/2001 και σύμφωνα με την οποία προσδιορίστηκαν οφειλές της εταιρείας που προέρχονται από Φ.Π.Α. και πρόστιμα Φ.Π.Α. , προκύπτουν τα κάτωθι:

«ΠΟΡΙΣΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ

Λαμβανομένων υπ’ όψιν

Α) ότι η ελεγχόμενη επιχείρηση δεν προσκόμισε, μετά από την υπ’ αριθ. πρωτ./21-10-05 έγγραφη πρόσκληση του άρθρ. 66 του Ν. 2238/1994 και του άρθρ. 36 παρ.1 του ΚΒΣ (ΠΔ 186/92) σε τακτικό έλεγχο τα βιβλία όπου καταχωρούνται πρωτογενώς οι εγγραφές, καθώς και τα συνοδευτικά στοιχεία (Δ.Α., Δ.Α.-Τ.Π.) των αγαθών και τα στοιχεία αξίας (Τ.Π., Δ.Α.-Τ.Π.) με τα οποία διενεργούνται πρωτογενώς οι συναλλαγές των ελεγχόμενων διαχειριστικών περιόδων , καθώς και οποιοδήποτε άλλο δικαιολογητικό ή παραστατικό έγγραφο, γι’ αυτό το λόγο τα βιβλία και στοιχεία όλων των κρινόμενων διαχειριστικών περιόδων χαρακτηρίστηκαν στην φορολογία

εισοδήματος ως ανακριβή – αρθρ. 30§4 περ. στ' του ΚΒΣ (ΠΔ 186/92) και ο έλεγχος δεν δέχεται το δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών

[...]

Ε) ότι σύμφωνα με την με αριθμό/31-05-2001 έκθεση κατάσχεσης του ΣΔΟΕ Απικής, με την οποία κατασχέθηκαν μερικά βιβλία και στοιχεία από την έδρα της, προκύπτει: Για τη χρήση 98-99 έχουν μεν κατασχεθεί τα παραστατικά φορολογητέων εισροών και δαπανών αλλά δεν προσκομίσθηκαν στον παρόντα έλεγχο βιβλία για να διαπιστώσει ο έλεγχος ότι αυτά έχουν καταχωρηθεί ορθά και συμφωνούν με τις υποβληθείσες προσωρινές δηλώσεις και την εκκαθαριστική δήλωση ΦΠΑ της υπερδωδεκάμηνης χρήσης 2/6/98-31/12/99. [...]»

Επειδή, στην υπό εξέταση περίπτωση, οι εν λόγω οφειλές της εταιρείας «.....» προέκυψαν κατόπιν ελέγχου που διενεργήθηκε σύμφωνα με τις υπ' αριθ./2005 &/2005 εντολές ελέγχου, προσδιορίζοντας τα ακαθάριστα έσοδα και τα καθαρά κέρδη των ελεγχόμενων περιόδων εξωλογιστικά, λόγω μη προσκόμισης των ζητηθέντων βιβλίων και στοιχείων.

Επειδή, τα τηρούμενα βιβλία και στοιχεία της εταιρείας «.....» ζητήθηκαν σύμφωνα με την από 23.11.2005 έκθεση ελέγχου, από το Δ.Ε.Κ. Αθηνών, το έτος 2005, με την υπ' αριθ. πρωτ./2005 πρόσκληση η οποία κοινοποιήθηκε:

« 1. Στο Δήμο Περιστερίου με αριθμ. πρωτ./24-10-05, όπου βρίσκεται ο τόπος κατοικίας του νομίμου εκπροσώπου του προέδρου Δ.Σ. & Διευθύνοντος Συμβούλου κ., λόγω του ότι δεν βρέθηκε και δεν κατέστη δυνατή η επικοινωνία με αυτόν και επειδή δεν βρέθηκε κανείς άλλος που να γνωρίζει που διαμένει, παρελήφθη από την υπάλληλο του Δήμου κ. και

2. Στο Δήμο Αγ. Βαρβάρας με ημερομηνία 21-10-05, όπου βρίσκεται ο τόπος κατοικίας του Αντιπροέδρου του Δ.Σ. κ. λόγω του ότι δεν βρέθηκε και δεν κατέστη δυνατή η επικοινωνία με αυτήν και επειδή δεν βρέθηκε κανείς άλλος που να γνωρίζει που διαμένει, παρελήφθη από την υπάλληλο του Δήμου κ. »

Επειδή, την υποχρέωση για προσκόμιση των τηρηθέντων βιβλίων και στοιχείων στη Φορολογική Αρχή έχει ο νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας κατά τον χρόνο διενέργειας του ελέγχου.

Επειδή, ο προσφεύγων διετέλεσε Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας «.....» για το διάστημα από τις 14.04.1999 έως και τις 19.01.2000 και όχι κατά τον χρόνο του ελέγχου.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την αποδοχή της με ημερομηνία κατάθεσης 29.04.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ΕΜΕΙΣ ΕΙ 2021 ενδικοφανούς προσφυγής του, με Α.Φ.Μ., σύμφωνα με το ως άνω σκεπτικό.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Με εντολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Η Προϊστάμενη της
Υποδιεύθυνσης Επανεξέτασης**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.